

”Historien om Mikao Usui”

DETTE ER ”HISTORIEN BAG HISTORIEN” om Mikao Usui *Sensei*. Historien eller legenden om Mikao Usui er videregivet ved mundtlig overlevering fra fru Takata og nedskrevet af Paul Mitchell i ”den blå bog” fra 1985. En primær kilde er indskriften på Usui-mindesmærket i Seihoji-templet i Tokyo. Denne tekst er skrevet af kontreadmiral Masayuki Okada og kalligraferet af kontreadmiral Jûsaburo Ushida i 1927 og eksisterer i flere forskellige oversættelser til engelsk. Jeg har tidligere udarbejdet en dansk oversættelse af den version, som blev offentliggjort i ”*Reiki Magazine International*” i februar 2003.

Historien om Mikao Usui er en legende. Visse elementer i denne legende skal tages *cum grano salis*. Det er imidlertid vanskeligt at foretage en egentlig biografisk analyse på grundlag af historiske data, da det efter japansk skik anses for upassende at beskæftige sig indgående med afdøde personers liv. Jeg har ved hjælp af åbne kilder forsøgt at give en intellektuelt redelig fremstilling af Mikao Usuis levned. Jeg har også forsøgt at undgå unødige gentagelse af teksten fra mindestenen, ”den blå bog” eller andet kendt stof.

Vi ved, at **Mikao Gyoho Usui** blev født den 15. august 1865 i Taniai-mura (det nuværende Miyama-cho), Yamagata *gun* (distrikt), Gifu *ken* (provins), ved den gamle kejserlige hovedstad Kyoto.

Mikao Usuis far **Uzaemon Tsunetane** nedstammede angiveligt fra Tsunetane Chiba, som var en berømt samurai i det 8. århundrede. Det antages, at Mikao Usui blev optaget som ung elev på Tendai-klosteret i 1869, hvor han studerede bl. a. Qi Gong (”*Ki-Ko*”), kampsport (”*Yagyû Ryû*”) og andre traditionelle japanske discipliner.

På dette tidspunkt skete der store omvæltninger i japansk historie. I mere end to århundreder (1600-1868) havde Japan været lukket for udenlandske magter, bortset fra Holland og Kina. Under den såkaldte restaurationsperiode (1868-1912), blev det feudale Shogun-dynasti afløst af det oplyste Meiji-dynasti, og der oprettedes en egentlig centralregering i Tokyo, der var åben over for vestlig indflydelse og tolerant over for vestlige åndsretninger.

Det var også Meiji-kejseren, der introducerede de fem leveregler, der senere blev optaget af dr. Usui.

I 1873 ophævedes forbudet mod kristendommen, der hidtil havde været belagt med dødsstraf. Uzaemon og hans søn Mikao var ivrige tilhængere af det nye styre og frekventerede bl.a. vestlige

missionærer, der havde studeret medicin på Harvard og Yale. Et samlingspunkt for disse tendenser var Doshisha-universitetet i Kyoto, som blev grundlagt i 1876 af en kristen konvertit ved navn Neesima. I 1880'erne introducerede Doshisha-universitetet såkaldt "liberal teologi", og vestlige videnskabelige teorier, herunder Darwinismen, diskuteredes ivrigt.

Mikao Usui var relativt fattig i sin ungdom og ernærede sig på forskellig vis: som tjenestemand, kontorist, journalist, forretningsmand, fængselsbetjent, sekretær for Taiwans guvernør Kodama Gentaro og endelig ministersekretær for indenrigs- og transportminister Shimpei Goto, der i 1922 valgtes til borgmester i Tokyo. De mange rejser til Kina, Amerika og Europa kan være forbundet med disse jobs. Han giftede sig med Sadako Suzuki, og parret fik én søn og én datter.

Det er usandsynligt, at Mikao Usui skulle have konverteret til kristendommen, endsi­ge at han var rektor for et kristent universitet eller præsteseminar. Der findes heller ingen optegnelser om ham ved universitetet i Chicago. Han tilhørte som nævnt Tendai-retningen inden for den eksoteriske buddhisme. Der eksisterede på det tidspunkt utallige spirituelle grupper, der interesserede sig for healing, og dr. Usui sluttede sig til "*Rei Jyutsu Kai*"- gruppen, der samledes i et tempel (*Kuramadera*), der var grundlagt af Tendai-sekten i 770 e. Kr. på Kurama-bjerget (*Kurama-yama = "Hestesaddelbjerget"*) nord for Kyoto og indviet til *Amida Buddha*. Allerede fra barnsben havde Mikao Usui mediteret ved et vandfald på Kurama-bjerget.

Mahavairocana Buddha

Amida Buddha

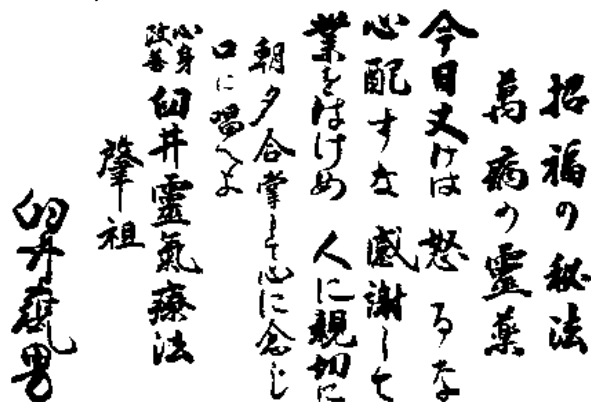
I 1890'erne blev dr. Usui ramt af en epidemi, der rasede i Kyoto, og havde en nærdødsoplevelse, i hvilken han modtog visioner fra den højeste Buddha (*Mahavairocana Buddha*), der vakte hans interesse for esoterisk videnskab og healing. Han blev en ivrig Shingon-buddhist.

Omkring 1914 begyndte Usui Sensei at undervise i, hvad hans elever kaldte "*Teate*" eller "håndhealing". Denne undervisning var baseret på spiritualitet og oprindelsen til "*Usui Shiki Ryoho*".

I 1918/19 indledte dr. Usui sin læreperiode som Zen-buddhist, indtil han i 1922 overgik til denne trosretning. Det var på det tidspunkt, han indledte sine omfattende studier af healing - både gennem vestlig og kinesisk medicin og i de religiøse skrifter på japansk, kinesisk og sanskrit - og endelig fandt symbolerne i et gammelt tibetansk manuskript fra det 7. århundrede ("*Det lysende lynes Tantra*"). Vi ved også, at dr. Usui søgte vejledning i sin søgen efter oplysning ("*Satori*" = *oplysning/åbenbaring*) hos en Zen-buddhistisk abbed. "Prøv at dø," sagde abbeden. Meningen hermed var, at Usui skulle faste, indtil han enten døde eller fandt åbenbaringen. I 1922 besteg han derfor Kurama-bjerget for at søge svaret ved hjælp af meditation, kendt på japansk som "*Shyu Gyo*", en spirituel disciplin, der indebærer faste i 21 dage. Det geniale i dr.

Usuis åbenbaring var, at han formåede at forene den healingspraksis, der er beskrevet i de buddhistiske skrifter ("*Sutras*"), med opdagelsen af den universelle og guddommelige ("*Rei*") energi ("*Ki*").

I 1922 flyttede Usui Sensei til Tokyo, hvor han åbnede en Reiki-klinik i forstaden Harajuku. Han underviste i healing på grundlag af en lille håndbog ("*Usui Reiki Hikkei*"), der indeholdt levereglerne ("*Gokai*"), meditationer og japansk poesi. Usui Sensei beskrev indvielsesritualet ("*Reiju*") og renselsesprocessen for legeme, sjæl og ånd ("*Hatsurei-ho*"). Han underviste alle, der ønskede det, i l. grad ("*Sho-den*").

De fem leveregler ("*Gokai*") kalligraferet af dr. Usui

Den 1. september 1923 blev Tokyo-området ramt af et altødelæggende jordskælv (Kanto-jordskælv), der målte 7,9 på Richter-skalaen og krævede over 100.000 dødsopfre og 400.000 ødelagte huse. Usui Sensei og hans elever ydede hjælp til ofrene, men hans klinik blev for lille til det store antal klienter.

I februar 1924 åbnede han en ny klinik i Nakano uden for Tokyo. Dr. Usui modtog en belønning fra kejseren for sin indsats under jordskælv, og hans ry spredtes ud over Japan. Mellem 1923 og 1925 begyndte Usui Sensei at undervise i en simplificeret form for Reiki. Han grundlagde Reiki-selskabet ("*Usui Reiki Ryoho Gakkai*"). Han døde den 9. marts 1926 i Fukuyama, Hiroshima *ken* 62 år gammel.¹ Hans elever fra Reiki-selskabet rejste i 1927 en mindesten i Seihoji-templet i Tokyo.

Kanto-jordskælv i 1923

Hvis kronologien er korrekt, praktiserede Usui Sensei kun Reiki i fire år (1922-26). Andre kilder anfører, at dr. Usui opholdt sig i slumkvarteret (i Kyoto) i 7 år for at udføre healing.

¹ 60 år efter vor tidsregning. Ifølge japansk tradition er et barn 1 år ved fødselen og fylder herefter år ved hvert nytår.

Mindestenen nævner, at Usui Sensei i dette tidsrum indviede mere end 2.000 personer, hvoraf 17 blev indviet til mestergraden ("*Shinpi-den*"), nemlig 4 flådeofficerer, 5 buddhistiske nonner og 8 andre personer. Det er omstridt, hvorvidt én af disse personer blev udnævnt til at videreføre linjen som stormester, eller hvorvidt en sådan titel overhovedet fandtes. Det kan imidlertid fastslås, at Reiki videreførtes i Japan, især inden for flåden, men at mange af de optegnelser, der måtte findes, blev ødelagt under den anden verdenskrig.

Vi kender med sikkerhed navnene på 4 af de 17 mestre, der blev indviet af Usui Sensei:

1. **Jûsaburo Ushida** (1865-1935), kontreadmiral i den kejserlige marine, 2. formand for "*Usui Reiki Ryoho Gakkai*" ([kalligraferede teksten på mindestenen](#));
2. **Kan'ichi Taketomi** (1878-1960), kontreadmiral i den kejserlige marine, 3. formand for "*Usui Reiki Ryoho Gakkai*";
3. **Yoshiharu Watanabe** (- 1960), lærer, 4. formand for "*Usui Reiki Ryoho Gakkai*";
4. **Chujiro Hayashi** (1879-1940), kaptajn i den kejserlige marine, militærlæge, 1. formand for "*Hayashi Reiki Kenkyu-kai*".

Under sine studier på Kurama-bjerget kom dr. Usui i forbindelse med andre prominente spirituelle personligheder som **Morihei Ueshiba** (grundlægger af "*Aikido*"), **Onasiburo Deguchi** (grundlægger af "*Omoto*"), **Kaiji Tomita** (grundlægger af "*Tomita Teate Ryoho*"), **Toshihiro Eguchi** (grundlægger af "*Tenohira Ryouchi Kenyuka*") og **Masayuki Okada** ([forfatter til teksten på mindestenen](#)).

Seijohi templet med mindestenen for Usui Sensei

Dr. Hayashi forlod "*Usui Reiki Ryoho Gakkai*" angiveligt efter en uoverensstemmelse med Taketomi Sensei og grundlagde sit eget forskningscenter "*Hayashi Reiki Kenkyu-kai*" i Shinanomachi i Tokyo. Han opbyggede et nyt system for uddannelsen af Reiki-mestre, hvorefter initieringen til 1. grad ("*Sho-den*") fandt sted efter 3 måneders frivilligt arbejde, initieringen til 2. grad ("*Oku-den*") efter yderligere 9 måneder, mens indvielsen til mestergraden ("*Shinpi-den*") krævede en toårig læretid hos dr. Hayashi. Efterfølgende skulle eleven forpligte sig til 8-timers arbejdsdag i klinikken. Dr. Hayashi førte detaljerede journaler over sine behandlinger, men hans væsentligste indsats bestod i at systematisere håndpositionerne i en træningsmanual. Her var hans militære baggrund til stor nytte, og Hayashis system var mere præcist end Usuis intuitive metode.

Dr. Hayashis håndbog hedder "*Ryoho Shinshin*". Det er bemærkelsesværdigt, at både Usui Sensei og Hayashi Sensei udgav håndbøger. Traditionen med mundtlig overlevering blev først indført senere af fru **Hawayo Takata**, en amerikansk statsborger af japansk herkomst, der var kommet til Japan fra Hawaii for at blive behandlet for en svulst. Fru Takata modtog 1. grad ("*Sho-den*") i 1935, og hun opholdt sig i mere end et år hos familien Hayashi med sine to døtre. I 1937 blev hun initieret til 2. grad ("*Oku-den*"). Det var på det tidspunkt, dr. Hayashi refererede til

"Usui Shiki Ryoho" i stedet for "Usui Reiki Ryoho". Fru Takata modtog mesterindvielsen ("*Shinpi-den*") af dr. Hayashi på Hawaii den 21. februar 1938.

Fru Hawayo Takata og dr. Chujiro Hayashi

Dr. Hayashi indviede 13 personer til mestergraden, herunder sin hustru **Chie Hayashi**, der videreførte klinikken i Tokyo efter dr. Hayashis død, og fru **Chiyoko Yamaguchi** (grundlægger af "*Jikki-den Reiki*"). Fru Yamaguchi oplyser i 1936, at hendes mester/lærer-grad² indeholdt en henvisning til dr. Hayashis forskningscenter, men ikke betegnedes som "*Shinpi-den*". Denne betegnelse benyttedes derimod i 1938, da fru Takata overtager linien fra dr. Hayashi og udbreder Reiki først til den amerikanske Stillehavskyst og senere til hele den vestlige verden.

Phyllis Lei Furomoto

Fru Hawayo Takata indviede 22 mestre:

² Nogle retninger skelner mellem 3. grad (mester) og 4. grad (lærer).

1. George Araki, 2. Barbara McCullough, 3. Beth Gray, 4. Ursula Baylow, 5. Paul Mitchell,
6. Iris Ishikura, 7. Fran Brown, 8. Barbara Weber Ray, 9. Ethel Lombardi, 10. Wanja Twan,
11. Virginia Samdahl, 12. **Phyllis Lei Furomoto**, 13. Dorothy Baba, 14. Mary McFadyen,
15. John Gray, 16. Rick Bockner, 17. Bethel Phaigh, 18. Harry Kuboi, 19. Patricia Ewing,
20. Shinobu Saito, 21. Kay Yamashira (Takatas søster), 22. Barbara Brown.

I dag er **Phyllis Lei Furomoto** anerkendt som stormester og liniebærer, bistået af **Paul Mitchell** som vejleder ("*Head of the Discipline*").³

Ifølge Penelope Quest findes der foruden det system, der udbredtes gennem fru Hawayo Takata ("*Usui Shiki Ryoho*"), mere end 30 andre retninger, der fører navnet "Reiki", herunder det såkaldte tibetanske system og "*Karuna Reiki*", der er udviklet af **William Lee Rand**, "*Gendai Reiki Ho*", som ledes af **Hiroshi Doi**, der blev indviet af Kimiko Koyama i 1993, og som hævder at forene den vestlige og den japanske Reiki, samt "*The Radiancance Technique*", der er skabt af **Barbara Weber Ray**, som er én af fru Takatas mestre.

Ved siden af den vestlige Reiki, der udbredtes gennem fru Hawayo Takata, fortsatte den japanske tradition på trods af de voldsomme ødelæggelser under krigen. Efter Ushida, Taketomi og Watanabe videreførtes linien af viceadmiral **Houichi Wanami** (1883-1975), indviet af Ushida, fru **Kimiko Koyama** (1906-99), indviet af Taketomi, og den nuværende stormester, professor **Masaki Kondo**, indviet af Wanami. Dette selskab har udgivet sin egen håndbog ("*Reiki Ryoho No Shion*"). Nogle japanske mestre kræver 10 års praksis før indvielsen til "*Oku-den*", hvorimod "*Shinpi-den*" sjældent gives. Så vidt vi ved, underviser fru **Yamaguchi** stadig i Japan.

Det er ikke dette arbejdes formål at gå yderligere ind på eventuelle divergenser mellem retningerne med hensyn til praktiseringen af Reiki eller dens aspekter, formelementer eller etik.

Kilder:

- **Doi, Hiroshi**: "*Reiki – en vej til selvudvikling og healing*", København/Copenhagen 2003 (ISBN 87-21-02165-1)
- **Mitchell, Paul**: "*The Usui System of Natural Healing*" (*the "Blue Book"*), Coeur d'Alène 1985
- **Quest, Penelope**: "*The Basics of Reiki*", London 2007 (ISBN 978-07499-2774-5)
- **Petter, Frank Arjava**: "*Reiki Fire*", Twin Lakes 1997 (ISBN 0-914955-50-0)
- **Rand, William Lee**: "*Reiki – the Healing Touch, First and Second Degree Manual*", Southfield 1991 (ISBN 0-9631567-0-5)
- **Usui, Mikao & Frank Aajava Petter**: « *Le Manual Original du Dr. Mikao Usui* », Hendaye 2000 (ISBN 84-931062-2-4)
- **Vennells, David F.**: "*Reiki Mastery for Second Degree, Advanced and Reiki Masters*", Winchester and New York 2004 (ISBN 1-903816-70-X)
- "*Chronological History of Reiki*", www.geocities.com/HotSprings/9434/history3.html?200713
- "*The History of Reiki*", www.reikijoy.net/usui.htm
- "*History of Mikao Usui*", www.soothingminds.co.uk/PrintPage.aspx?artid=10
- "*The Life of Mikao Usui*", www.asunam.com/life_of_mikao_usui.htm

Oversat af Svend Bech Kristensen, Reiki-Mester, København 2007